

Dobro! A čemu je Bogu dopadljivo? In če ga človek živi, ker mu je koristno, ali ni to samoprigna sebičnost? — Ali ni odgovora, ali ga res ni odgovora, ki ga tako dolgo iščem? Ali nima vsa odpoved bolj globokega pomena in bolj velikega namena kakor sebično bogudopadljivost, ki jo končno človek niti prav umeti ne more?

Ozrl se je v tisti nežni angelski obraz in tam je stal zapisan odgovor, ki ga je že bogve kolikokrat slišal, a ga ni umel, ker tudi življenja ni še prav in dobro umel.

po njej revno človeštvo in pada iz zmote v zmoto in izgublja dan za dnem svoje moči? Ali se ti to revno in šibko ljudstvo prav nič ne smili? — In glej, ako bi to ljudstvo ne videlo jasne luči in krepke moči odpovedi, bi popolnoma zabredlo in izgubilo vso vero v svojo moč in bi se zavekomaj potopilo v močvirju. — Kakor šibi moči in voljo zgled slabega, tako jih krepi in jači zgled dobrega. In ker je na svetu toliko slabega, je treba tudi mnogo dobrega, in ker je na njem toliko neizmernega uživanja, je treba tudi veliko brezpogojnega zatajevanja, sicer

NIKOLA PETROVIČ NJEGUŠ, KRALJ ČRNOGORSKI, POZDRAVLJAN OD LJUDSTVA

„Ni sebičnost, če daruje človek s hvaležnim srcem Bogu, kar mu je nudilo življenje lepega in prijetnega: s hvaležnim srcem sprejme in daruje nedotaknjeno in neoskrunjeno; zato pa je dar Bogu dopadljiv, četudi je iz njegovih rok. — In kaj naj bi mu človek daroval, kar bi ne bilo iz njegovih rok? Ali naj bi mu morda raditega nič ne daroval? Ali naj ne bo sin očetu dejansko hvaležen, če ima vse, kar ima — od njega? Bogu daruje človek, a daruje tudi bližnjemu: treba je, da sveti jasna luč v temno noč, sicer se popotnik izgubi in pogubi; in čim bolj je noč gosta in čim več nevarnosti je v njej, tem bolj svetel mora biti plamen. — Ali si se že zamislil v življenje? Ali ni življenje temna noč, ki blodi

bi svet izgubil ravnotežje in vse življenje bi izginilo v brezdnju. In če je Gospodova milost tako velika, da noče in ne more pustiti vsega tega nepovrnjenega, ampak plačuje človeku z blaženostjo in mirom, kakršnih mu svet ne more dati — kaj more človek zato, kakor hvaliti njegovo milost in dobrotljivost! Svet pa vsega tega ne razume in ne more razumeti, ker se to ne da dopovedati z besedami, ampak samo doživeti v srcu.“

„Hvala ti, angel nebeški, hvala Ti, Gospod, za te besede, za te resnice, za te nauke in za to veliko razodetje!“

Nov svet in novi ljudje! Svet jih sicer nima za ljudi, ker ne živijo v svetu in posvetno, a vendar